

Groningen draait weids landschap de nek om

In rap tempo wordt het weidse landschap van Groningen de nek omgedraaid. 'Windparken' rond Delfzijl, de Veenkoloniën en bij Meeden; een 380 volt hoogspanningslijn door het groene hart van Groningen. Groningen verliest zijn identiteit. Met dank aan het huidige provinciebestuur.

Wierde in Ezinge.

CEES STOLK

Op 20 juli beslist de raad van Delfzijl of zij groen licht geeft voor uitbreiding van een megawindpark. Houdt de raad de rug recht en zegt nee tegen verdere verloedering van het landschap? Wil de raad op zijn geweten hebben dat tien dorpen in de omgeving onleefbaar worden? Honderdtwintig windmolens met soms een hoogte van 200 meter tasten het woon- en leefgenot in ernstige mate aan. Zoveel windmolens, nota bene in een gebied dat de Unesco aanprijst als Waddenzee wereld-erfgoedgebied, is een klap in het gezicht van de bewoners.

Het land waarop de windmolens staan gepland, is van landeigenaren. Natuurlijk, het is hun land, hun goed recht om dat te verkopen, maar het is ons aller landschap, onze woon- en leefomgeving. Zij krijgen voor elke windmolen op hun land 20.000 tot 30.000 euro per jaar; de getroffen bewoners in de nabijheid 1000 euro. Het is te gênant voor woorden.

In een onlangs gepresenteerd persbericht meldt het ministerie van Economische Zaken dat windparken op zee binnenkort zonder subsidie kunnen worden aangelegd. Waarom dan nog langer inwoners tarten met windmolens in hun achtertuin. Waarom dan nog langer die landschapspijn?

Soms vraag ik me af: waarom is er zoveel boosheid onder de burgers?

Neem de wiskundige schoonheid van de Veenkoloniën

Er zijn verschillende antwoorden. Eén daarvan is, zo is mijn stellige overtuiging, dat een ongeschonden en gaaf landschap getob en gepieker verjaagt. Lelijkheid in het landschap draagt niet bij aan welzijn, wekt onrust op, nodigt eerder uit tot vandalisme en ontaardt soms in woede.

De aardbevingen hebben al scheuren veroorzaakt in het vertrouwen in de overheid. De windmolens en een gigantische 380 volt hoogspanningslijn in het groene hart van Groningen nabij Stedum en Bedum doen de rest. Een gordijn van bovengrondse stroomkabels zal straks het landschap onherstelbaar pijn doen. De verantwoordelijke gedeputeerde Staghouwer (CU) accepteert deze beschadiging van een eeuwenoud cultuurlandschap. Triomfantelijk roept hij dat hij compensatie krijgt voor de geleden schade.

Is dat de trend tegenwoordig? Verkopen wij ons landschap gelijk Judas voor een handvol zilverlingen? Of vechten wij voor onze identiteit, voor wat Groningen tot Groningen maakt: onze weidsheid, onze eindeloze horizon, onze trots. Ons kroonjuweel.

Zijn de Groningers het vechten verleerd? Staan wij slechts met de pet in

de hand te wachten op een fooi? Het is tijd voor een massale volksbeweging waartoe Jan Wierenga uit Meedhuizen oproept. Het is tijd om te zeggen: genoeg is genoeg. Stop de verdere verloedering van Groningen!

Groningen kent vijf diverse landschappen. Neem de wiskundige schoonheid van de Veenkoloniën. Wie goed kijkt, leest aan het landschap af hoe om de 120 meter een wijk werd gegraven om de turf te verschepen. Ervaar de intimiteit van het Westerkwartier met zijn houtwallen. Geniet van het knusse, bijna archaische Westerwolde en waan u terug in de middeleeuwen op het Hogeland met zijn prehistorische wierden en zijn romaanse kerkjes. En tot slot: voel u nietig in het weidse Oldambt, het op de zee veroverde land, het land van driekwart hemel.

Dames en heren van Provinciale Staten, Groningen is meer dan de Stad alleen, het Reitdiepdal en café Hammingh. Het platteland van Groningen is van ons allemaal.

Op dit moment draaien verantwoordelijke bestuurders in Groningen de Groningse identiteit de nek om. Ons kroonjuweel gooien ze schaamteloos voor de zwijnen van het grootkapitaal. In navolging van de schrijver Nescio zeg ik: 'Straf de verantwoordelijke autoriteiten. Als het kan een beetje hardhandig.'

Cees Stolk is oud-journalist, schrijver en bestuurslid van de Stichting Landschap Oldambt